

РЕШЕНИЕ

№ 1869

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3681** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, чрез адв. Г. Г. против РЕШЕНИЕ № Р. 3000- 653 от 16.03.2021г./32-86224 към митническа декларация MRN 20BG003010014640R2/28.03.2020г. издаденото от директора на Териториална дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“ .

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Според жалбоподателя, пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Тази цена е договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза /М./. Твърди се, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Изложени са аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Жалбоподателят продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество

доставки. Сочи се още, че дори и митническата стойност да бъде определена на база продажна цена, по която жалбоподателят е продал внесените стоки на крайния клиент по смисъла на чл. 74, § 2, б. „в“ от М., то митните сборове няма да бъдат различни. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател, не изпраща представител. Депозирана е молба от адвокат Г., в която същия заявява, че поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки, в които се прави позоваване и на решението на СЕС по дело С-770/2021 г. Претендира разноски.

Ответникът, чрез юрк. К. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.03.2020г., след подадена от „О. фууд трейд Л.“ Г. (вносител) митническа декларация MRN 20BG003010014640R2/28.03.2020г. са поставени под режим „допускане за свободно обращение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в това число и пресни домати (Salkim) тип „кръгъл – червен“, с тегло 5 000 кг. -стока 1/4 и декларирана митническа стойност 12 741, 75 лв., преизчислена в Евро/100 кг., на 129,26 Евро/100 кг.;

Определената от Европейската комисия за дата 28.03.2020г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция била 69,60 евро/100 кг. След сравняване със С. на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (вносло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение за стоките в размер на 2 937,45 лв.

С писмо рег. № 32-97687 от 29.03.2020г. дружеството - вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че стоките под 1/4 (пресни домати (Salkim) тип „кръгъл – червен“) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. На 28.04.2020г. и на 02.07.2020г. от името на „О. фууд трейд Л.“ Г., чрез пълномощника „Ренус България“ ООД били представени доказателства: за извършени плащания към износителите; на какви цени са продадени стоките от тази партида, а именно:

- за стока № 1/4 „кръгъл – червен“ (Salkim), представените фактури сочат, че са продадени на цена от 93€/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация 20BG003010014640R2/28.03.2020г., изчислени на 134,55 €/100 кг.

Предвид горното, митническите органи приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и внесения депозит в размер на 2 937,45 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-305793 от 20.10.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение за възникване на митническо задължение стока № 1/4, поради неизпълнение на условията на чл.75, параграф 5, алинея 3 от делегиран регламент

(ЕС) 2017/891, поради внесеното обезпечение за тази стока в размер на 2 937,45 лв. ще бъде усвоено.

В законоустановения срок, на 25.11.2020г. „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник на търговското дружество „О. фууд трейд Л.“ Г., депозира молба с вх. № 32-346543, с която възразява срещу предстоящото издаване на негативно решение, като излага подробни мотиви за това.

С процесното Решение № Р. 3000-2522/02.12.2021 г. /32- , към митническа декларация MRN 3000- 653 от 16.03.2021г./32-86224г., предвид диспозитива му са извършени корекции на митническата декларация, като по т. 2 е отказано освобождаване на внесеното обезпечение (депозит), в размер на 2 937,45 лева и същото се задържа като плащане на дължимото мито. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, с оспореното решение, на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 2 937,45 лв. и са определени допълнителни публични задължения, както следва: мито от 3 149,24 лв. и ДДС от 3 888,21 лв., заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

В хода на делото е приета цялата административна преписка, ведно с приложените към нея писмени доказателства, както и допълнително представените в с.з. от страните такива.

Допуснатата е ССЕ със задачи да установи реалната покупна и продажна стойност на процесните стоки, заключението по която е изготвено от вещото лице Л. Й. и изслушано в с.з. на 07.12.2021г., неоспорено от страните.

Административен съд София-град, III отделение, 7 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно Член 1, параграф 1, втора алинея от М., последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на

продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М..

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати.

Поради това, преценката за доказване на условията за освобождаване на обезпечението, съответно на основанията за отхвърляне на декларираната договорна стойност на внесената стока, следва да се извърши според това дали представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, четвърта алинея от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 са достатъчни, да потвърдят достоверността на тази стойност.

В тази връзка в решението на Съда на ЕС по дело C-770/21 е посочено, че вносителят трябва да докаже не само, че продажбата на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на партидата потвърждават правилното определяне на посочените цени (т. 81, т. 82). В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в алинея четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесената партида е закупена (т. 86).

В разглеждания случай освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС, международна товарителница за автомобилен превоз на товари (CMR), сертификат за движение Е.1, износна митническа декларация от 03/04/2019 г, фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките (от Л. България ЕООД), потвърждения за получени доставки (от Л. България ЕООД), справка – калкулация за формиране на продажната цена на база придобивната цена, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. В хода на съдебното производство са представени и отчетните регистри по ЗДДС на О. - Ф. Т. Л. Г., Германия – справки – декларации, дневници за покупки и продажби за м.03 и 04.2020 г., както и доказателство за плащане на цената.

Представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки – декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби - не потвърждават наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

С оглед тълкуването на чл. 75, § 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, дадено в т. 1 от решението по дело С-770/21 и при положение, че в конкретния случай, вносителят не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида вторичния метод по чл. 74, § 2, б. в) от М. в предвидените в тези разпоредби срокове, правилно митническите органи са приели, че следва да се задържи предоставеното обезпечение.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса. Посочените документи не съдържат каквито и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката. От това следва, че е изпълнено и третото, посочено от Съда на ЕС условие за отхвърляне на декларираната договорна стойност.

Същевременно обаче вносителят не е представил писмен договор,

сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е други документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. Същевременно настоящият състав намира, че такива документи не могат да са тези, посочени в писмените бележки на жалбоподателя, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение /което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му. В тази насока обаче НЕ са представени доказателства.

Следователно, извода на разглеждания случай е, че разликата в цените по декларираната митническа стойност на стоката / 129,26 евро/100 кг./ и по определената от ЕК стандартна вносна стойност за домати с произход Турция /69,6 евро/100 кг./ към датата на вноса 28.03.2020 г., надхвърля с повече от 50 % определената стандартна вносна стойност на процесната стока, определена от ЕК. Тези стойности се потвърждават и от заключението на вещото лице Л. Й., изслушано в с.з. на 07.12.2021г., неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като правилно и компетентно изготвено.

В т. 90 от решение от 21 септември 2023г. на СЕС е цитирана практика на СЕС, от която следва, че разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана стойност. Но, това важи в още по-голяма степен когато тази разлика в цените се съчетава с продажба на загуба, тъй като тази продажба на загуба не е рентабилна търговска практика, както е посочено в т. 82 от същото решение.

Съгласно т. 91 от това решение при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

Предвид изложеното съдът намира, че посоченото по-горе превишение от над 50% е достатъчно, за да породи съмнения за достоверността на декларираната стойност. Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на

доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

При тези факти и с оглед постановеното решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят „О. Ф. Т. Л.“ Г. не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Достоверността и реалността на декларираната митническа стойност - договорна стойност, не е доказана по изискуемия ред, вследствие на което решението на митническите органи е законосъобразно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на против „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, чрез адв. Г. Г. против РЕШЕНИЕ № Р. 3000- 653 от 16.03.2021г./32-86224 към митническа декларация MRN 20BG003010014640R2/28.03.2020г. издаденото от директора на Териториална дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „О. Ф. Т. Л.“ Г.– дружество, регистрирано във Федерална република Германия, да заплати на Агенция „Митници“ на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: